

Právní věda tedy definuje právní odpovědnost jako kvalifikovaný druh právní povinnosti, jejíž vznik jako sekundární povinnosti předpokládá porušení právní povinnosti primární.⁸ Odpovědnost se však liší od této primární povinnosti tím, že je jí imanentní určitá následnost, a také tím, že je vždy povinností relativní. Relativizuje se i tehdy, byla-li porušena absolutní povinnost nebo bylo-li porušeno něčí absolutní právo (např. povinnost nezpůsobit škodu, vlastnické právo, autorské právo atd.). Není odpovědnosti vůči neurčitým subjektům. Odpovědnost nikdy nevzniká nepodmíněně přímo ze zákona bez naplnění konkrétní skutkové podstaty, nemůže vzniknout ani na základě analogie.⁹ Právní odpovědnost je také možné definovat jako uplatnění nepříznivých právních následků, stanovených právní normou, vůči tomu, kdo porušil právní povinnost.¹⁰